

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

Дмитрівська сільська рада
Знам'янського району
Кіровоградської області
вул. Перемоги, 4, с. Дмитрівка,
Знам'янський район,
Кіровоградська область, 27422

*Пропозиції щодо удосконалення
проектів регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Дмитрівської сільської ради Знам'янського району Кіровоградської області «Про встановлення транспортного податку на 2019 рік», «Про встановлення туристичного збору на 2019 рік», «Про встановлення єдиного податку на 2019 рік» (далі - проект рішення 1), «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на 2019 рік» (далі - проект рішення 2), «Про встановлення ставок із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на 2019 рік» (далі - проект рішення 3) (разом - проекти рішень) та документи, що надані до них листом Дмитрівської сільської ради Знам'янського району Кіровоградської області від 26.06.2018 № 357.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертних висновків постійної комісії Дмитрівської сільської ради з питань планування, фінансів, бюджету, соціально-економічного розвитку сіл громади та з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів, житлово-комунального господарства, будівництва, охорони навколишнього природного середовища та благоустрою населених пунктів щодо їх регуляторного впливу і аналізів регуляторного впливу до проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектами рішень на території Дмитрівської сільської ради встановлюються ставки місцевих податків, передбачених статтею 10 Податкового кодексу України.

Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно з пунктом 12.3. статті 12 ПКУ сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Щодо проектів рішень «Про встановлення транспортного податку на 2019 рік» та «Про встановлення туристичного збору на 2019 рік»

Відповідно до статті 1 Закону проекти рішень «Про встановлення транспортного податку на 2019 рік» і «Про встановлення туристичного збору на 2019 рік» не містять ознак регуляторного характеру, та їх прийняття не потребує реалізації процедур, передбачених Законом.

Щодо проектів рішень в цілому

1. Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3. статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ.

Однак, проектами рішень не визначено обов'язкових елементів податків (крім ставок податків), що не узгоджується з наведеними вище вимогами ПКУ.

Отже, пропонуємо визначити у проектах рішень всі обов'язкові елементи податків або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) ПКУ, якими вони встановлені. У свою чергу, положення, викладені в цих елементах, мають відповідати вимогам ПКУ.

2. Назви проектів рішень потребують редакційних правок у частині доповнення назвою сільської ради, на території якої встановлюються ставки місцевих податків.

Щодо проекту рішення 1

1. Згідно з вимогами статті 293 ПКУ до повноважень місцевих рад відноситься встановлення ставок єдиного податку для платників такого податку першої та другої груп. Ставки податку для платників єдиного податку третьої та четвертої груп встановлено ПКУ та не потребують встановлення рішеннями місцевих рад. Отже, пропонуємо виключити з проекту рішення 1 ставки єдиного податку третьої та четвертої груп.

2. Підпункти 1) і 2) пункту 1 проекту рішення 1 потребують приведення у відповідність до вимог пункту 293.1. статті 293 ПКУ в частині уточнення бази оподаткування. Наприклад, пропонуємо викласти зазначені підпункти у наступній редакції:

«1) для першої групи платників єдиного податку - 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року;

2) для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.»

Щодо проекту рішення 2

1. Підпунктом 3) пункту 1 проекту рішення 2 встановлюються ставки орендної плати згідно з додатком 3.

Відповідно до статті 288 ПКУ підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки (пункт 288.1.), розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між

орендодавцем (власником) і орендарем (пункт 288.4.). При цьому, пунктом 288.5. статті 288 ПКУ визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Отже, пропонуємо виключити з проекту рішення 2 підпункт 3) пункту 1 та додаток 3.

2. У додатку 2 до проекту рішення 2 визначається перелік пільг для фізичних та юридичних осіб із сплати земельного податку, в якому пропонується звільнити від сплати земельного податку у розмірі 100% певні групи платників.

Водночас, статтями 281, 282 ПКУ встановлено вичерпний перелік фізичних та юридичних осіб, для яких встановлюються пільги щодо сплати земельного податку, у зв'язку з чим, додаток 2 до проекту рішення 2 пропонуємо привести у відповідність до вищезазначених норм ПКУ.

Таким чином, проекти рішень потребують доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог ПКУ та Закону.

Враховуючи вищевикладене, проекти рішень не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізів регуляторного впливу до проектів рішень (далі - АРВ)

Надані АРВ не у повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Так, у розділах I «Визначення проблеми» АРВ розробник не навів показників у кількісній (грошовій) формі, які б обґрунтовували наявність проблем, що потребують владного регулювання, визначали б їх масштаб та важливість. Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема принципу доцільності, оскільки розробником не доведена наявність проблем, що потребують державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою їх вирішення.

У розділах III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробником при описі альтернатив не визначено кількісних (грошових) показників, які характеризують ці альтернативи (наприклад: доходи, отримані місцевим бюджетом, витрати суб'єктів господарювання тощо); при оцінці впливу на сферу інтересів держави, населення та суб'єктів господарювання не зазначено та не проведено порівняння вигод та витрат від застосування кожної з альтернатив у кількісному (грошовому) виразі; не наведено розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проектів рішень (при сплаті податків за запропонованими ставками), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджувало б економічну доцільність обраних способів.

Крім того, у розділі III АРВ 2 при описі альтернативи 1 «Не прийняття рішення» розробником не враховано усі вимоги підпункту 12.3.5. пункту 12.3. статті 12 ПКУ (в частині сплати земельного податку за ставками, які діяли до 31 грудня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується

застосування плати за землю), що не дозволило коректно оцінити вплив альтернатив на сферу інтересів держави, громади та суб'єктів господарювання.

В АРВ не обґрунтовано розміри ставок податків, які встановлюються для суб'єктів господарювання, не наведено алгоритм їх визначення, що не дозволяє підтвердити спроможність суб'єктів господарювання сплачувати податки за такими ставками, й відповідно, довести економічну доцільність обраних способів та зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Зважаючи на те, що розробка проектів рішень спрямована, зокрема на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність в АРВ належних розрахунків не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обрані розробником способи державного втручання відповідають проблемам, що потребують врегулювання, та наскільки їх застосування буде ефективним для їх вирішення.

Отже, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ, у розділах IV розробником не доведено вибір оптимальних альтернативних способів.

Додатково повідомляємо, що у розділах VIII АРВ відсутні такі обов'язкові показники результативності регуляторного акта, як розмір коштів і час, що витратяться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта.

У розділах IX АРВ зазначено, що повторне відстеження результативності планується здійснити через 1 рік після набуття чинності регуляторними актами.

Відповідно до статті 10 Закону, якщо строк дії регуляторного акта, встановлений при його прийнятті, є меншим ніж один рік, періодичні відстеження його результативності не здійснюються, а повторне відстеження результативності здійснюється за три місяці до дня закінчення визначеного строку, якщо інше не встановлено рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, але не пізніше дня закінчення визначеного строку.

Крім того, показники кількості суб'єктів господарювання, визначені в АРВ, не узгоджуються з показниками у Тестах малого підприємництва (М-тестах).

Так, згідно з інформацією розділів III та VIII АРВ під дію проектів рішень підпадають:

проект рішення 1 – 58 суб'єктів малого та мікропідприємництва (далі – СМП);

проект рішення 2 – 1125 СМП (згідно з інформацією Головного управління статистики у Кіровоградській області на території Дмитрівської сільської ради проживає 4250 осіб, що ставить під сумнів наявність на території органу місцевого самоврядування 1125 СМП – платників земельного податку. Зазначене дає змогу припустити, що при підготовці АРВ 2 враховано всіх платників земельного податку, у тому числі приватні селянські господарства, що не є суб'єктами підприємницької діяльності);

проект рішення 3 – 26 СМП.

При цьому, згідно з інформацією розділів 2 М-тестів під дію рішень підпадає 1215 СМП. У розділах 3 М-тестів розрахунки здійснено також для 1215 СМП на участь у конкурсі, що не встановлюється проектами рішень.

Натомість, «прямими» витратами, що виникають у результаті реалізації проектів рішень з питань встановлення місцевих податків і зборів, є сплата податків за ставками, встановленими Дмитрівською сільською радою, а до адміністративних витрат можна віднести витрати на здійснення процедур щодо отримання первинної інформації про вимоги регулювання (ознайомлення суб'єктів господарювання із новими ставками податку) та організацію виконання вимог регулювання (внесення змін до внутрішніх процедур обліку та звітності).

Крім того, у М-тестах проектів рішень витрати СМП розраховано за перший рік впровадження проектів та за п'ять наступних років. Натомість, проекти рішень встановлюють ставки податків на 2019 рік, строк дії таких рішень – один бюджетний рік, відповідно, М-тести потребують розрахунку витрат СМП виключно на один бюджетний рік.

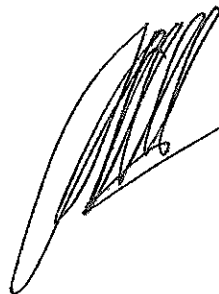
Отже, АРВ та М-тести проектів рішень потребують доопрацювання та приведення у відповідність до вимог Методики.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проекти рішень Дмитрівської сільської ради Знам'янського району Кіровоградської області району «Про встановлення єдиного податку на 2019 рік», «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на 2019 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України, згідно з наданими зауваженнями та пропозиціями, а аналізу їх регуляторного впливу - до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

**В.о. Голови Державної
регуляторної служби України**

В. ЗАГОРОДНІЙ